

โครงการวิจัยนี้ทำการศึกษากิจกรรมโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานของน้ำยางพาราสำหรับผลิตภัณฑ์ถุงมือยางในภาคตะวันออกของประเทศไทย เพื่อหาต้นทุนในกิจกรรมโลจิสติกส์ ซึ่งได้ศึกษากระบวนการขนส่งน้ำยางขึ้นจากภาคตะวันออกและภาคใต้มาที่ภาคตะวันออก ในส่วนภาคตะวันออก อุตสาหกรรมการผลิตน้ำยางขึ้นตั้งอยู่ใน จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตถุงมือยางตั้งอยู่ใน ชลบุรี และระยอง ซึ่งมีการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลักโดยมีความต้องการใช้น้ำยางขึ้นในปี พ.ศ. 2551 ปริมาณ 18,563 ตัน ขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตน้ำยางขึ้นในภาคตะวันออก มีน้ำยางขึ้นส่งเข้าอุตสาหกรรมการผลิตถุงมือยาง 12,994 ตัน หรือ 36.9 % จากปริมาณน้ำยางขึ้นที่ผลิตได้ 35,224 ตัน ส่วนที่เหลือ 63.1% จะส่งออกและนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางได้แก่ ยางอนามัย ยางซีด ดังนั้นน้ำยางขึ้นในภาคตะวันออกจึงไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการผลิตถุงมือยาง อุตสาหกรรมถุงมือยางภาคตะวันออกจึงรับน้ำยางขึ้นจากภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา ปริมาณ 5,569 ตัน โดยมีค่าขนส่งน้ำยางขึ้นจากภาคตะวันออก 11,004,897 บาท และจากภาคใต้ 12,827,730 บาท รวมค่าขนส่งทั้งหมด 23,832,627 บาท เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการผลิตถุงมือยาง ในการศึกษานี้ได้คาดการณ์ปริมาณการผลิตถุงมือยางเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งต้องใช้น้ำยางขึ้น 23,513 ตัน โดยรับน้ำยางขึ้นจากภาคตะวันออก 14,635 ตัน และจากภาคใต้ 8,878 ตัน ซึ่งมีค่าขนส่งน้ำยางขึ้นภาคตะวันออก 12,394,511 บาท และจากภาคใต้ 20,450,110 บาท รวมค่าขนส่งทั้งหมด 32,844,621 บาท จากการวิจัยพบว่าการเพิ่มปริมาณการผลิตถุงมือยางในภาคตะวันออกทำให้ต้นทุนการขนส่งน้ำยางขึ้นเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเห็นผลจากการขนส่งจากภาคใต้ ดังนั้น การตั้งโรงงานผลิตถุงมือยางในภาคตะวันออกจะมีต้นทุนโลจิสติกส์สูงขึ้น

This industrial research project presents a study of the supply chain logistics activities of the latex natural rubber for rubber glove industry in Thailand. The concentrated latex is transported from the southern and eastern regions of Thailand to the rubber glove production industries in the eastern region. The concentrated latex is processed and transported from Chonburi, Rayong, Chantaburi and Trad provinces. The natural rubber gloves production industries are located in Chonburi and Rayong provinces. The quantity of rubber flow from each location along the supply chain is investigated for the year 2008, and also projected for the year 2014. In 2008 the concentrated latex requirements for the rubber glove industry was 18,563 tons. The eastern region supplied 12,994 tons of this latex, which comprised about 36.9 % of the total regional production of 35,224 tons. The remaining 63.1% of latex was exported and used to produce others rubber products such as condoms and rubber bands. Since the concentrated latex from the eastern region was not enough for the total rubber glove industry requirements, a further 5,569 tons was transported from the southern regions of Suratthani and Songkhra provinces. The transportation cost of the concentrated latex from the eastern region was 11,004,897 baht, and transportation cost from the south was 12,827,730 baht, for a total transportation cost of 23,832,627 baht. The quantity of rubber flow is then forecasted for the year 2014 and the future transportation costs are estimated. The rubber products industries will require 23,513 tons of concentrated latex, of which 14,635 tons will be transported from the eastern region and 8,878 tons from the southern region. The transportation costs are 12,394,511 baht and 20,450,110 baht respectively, for a total transportation cost of 32,844,621 baht. The result of this study suggests that any expansion of the natural rubber glove products industry in the eastern region should be re-evaluated with respect to increased transportation costs.